N°. 2062. 1½ C. [illegible]

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Maandags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 5.00; voor de buitensteden *f* 6.00, *franko* door het geheele Rijk.
Brieven, Gelden, enz. FRANKO te adresseeren aan het Bureau dezer COURANT.

VRIJDAG, 3 FEBRUARIJ.

Advertentien van *Zes* regels en daar beneden worden tegen *f* 1.00 geplaatst; meer dan *Zes* regels tegen 15 cents de regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 2 Februarij.

Welke is de gedragslijn, die ons gouvernement in zake van de thans dreigende Europeesche oorlogs-quæstie meent te moeten volgen?

Meent zij in de »stilzittende houding" door haar orgaan de *Amsterdamsche Courant*, aanbevolen te moeten volharden? Ook naar onze overtuiging kan zij op dit oogenblik niets beters verrigten.

Hoe is daarmeê overeen te brengen wat de *Frankforter Postzeitung* zich uit Weenen laat schrijven omtrent eene nota, die door onzen minister den baron van Heeckeren aldaar zou zijn overgegeven?

Is zulke nota werkelijk ingediend bij het Weener kabinet? Dan zal zij het evenens zijn bij al de Hoven van Europa. Er bestaat toch geene enkele reden waarom zij slechts te Weenen, niet elders zou zijn voor den dag gehaald.

Welk is de inhoud van de nota, die wij veronderstellen dat op dit oogenblik hare wandeling in de Europeesche diplomatie zal hebben afgelegd? Is hetgeen de *Frankforter Postzeitung* daaromtrent mededeelt volkomen juist? Wij zouden het vermoeden, tengevolge van het welgevallen, waarmeê zulks in de ministerieele zonder eenig voorbehoud is opgenomen.

Welke is de eigenlijke beteekenis van de nota, zoo als de Weener korrespondent haar ons ter kennis bragt? Zij komt hierop neer: »De Nederlandsche Regering acht dat er tot dusverre geenerlei grond aanwezig is tot het nemen van eenigen buitengewonen maatregel, waarom zij dan ook berigt, alhoewel zij eigenlijk neutraal is en haar best doet om het te blijven, dat zij niet toetreedt tot de neutraliteits-verklaring van Zweden en Denemarken." Als er iets anders is uit af te leiden, dan gelieve men 't ons aan te toonen.

Bestond er eenige noodzakelijkheid om eene kennisgeving als de bovenstaande in den vorm eener nota in de wereld te zenden? Ons is er geene bekend.

Kan ten minste bovengenoemde diplomatieke aanraking eenig nut hebben? Wij zien niet welk.

Is zij dan schadelijk? Dat gelooven wij ook niet. Vorm en inhoud zijn zoo onschuldig, zoo onbeduidend zelfs, dat zij al het air hebben van een beleefdheidskaartje, dat men nu en dan in het jaar aan de deur zijner bekenden afgeeft, om bewijs te geven, dat men nog onder de levenden behoort.

Welk is dan het rezultaat, dat de regering door hare nota kan hebben bereikt? Geen ander dan dat zij de Hoven van Europa voor een oogenblik zal hebben in herinnering gebragt, hoe er nog steeds in het noord-westelijk deel van Europa eene handelsmogendheid bestaat, Nederland genaamd.

Was de Regering beducht of zulks door een deel van de Europeesche Staten mogt zijn vergeten, en wilde zij daarom iets van zich laten hooren? Het heeft er al den schijn van. En de Weener korrespondentie, die zich haastte door middel van de Frankforter openbaarheid te geven aan het levensberigt door onze regering in de wereld gezonden, gelijkt wel een weinig op een advertentie, die vrij van zegel, maar daarom niet vrij van onkosten, in een dienstvaardig dagblad wordt geherbergd.

Is daarmeê de zaak ten einde? O neen. Onze behendige diplomatie heeft der oppozitie twee vliegen in een slag gevangen. De kennisgeving van ons levensberigt heeft te gelijker tijd gediend, om aan ons kabinet een pluim op den hoed te steken, door middel der luid aangekondigde vermoedelijke goedkeuring van al de Mogendheden bij monde van den ongenoemden Weener korrespondent.

Het *Handelsblad*, de *Echo Universel* en de *Grondwet* mogen zich nu van spijt verbijten; de Regering heeft de gelegenheid gevonden, om, middelerwijl zij zich neutraal verklaart, zich toch te doen beschouwen als hadde zij zich niet neutraal verklaard, daarover een kompliment uit te lokken namens de Mogendheden door een' anoniemen schrijver uit Weenen, en eindelijk eveneens en door den zelfden schrijver en namens die zelfde Mogendheden te doen misprijzen, wat door voornoemde oppozitie-bladen aan de Regering te doen was aangeraden.

Als nu niet een elk, die op zijne wandeling in de nabijheid van ons departement van Buitenlandsche Zaken komt, daarvoor eerbiedig den hoed afneemt, dan is dat niet de schuld van onze Regering. En zoo niet de feestvierende vlag boven de tinne van het gebouw uitsteekt, om den landgenoot te verkondigen, wat triomf onze diplomatie heeft behaald, dan is het een bewijs van zedigheid, zeldzaam in de diplomatieke wereld aangetroffen.

Intusschen, wij veroorloven ons toch te vragen, — want die quæstie is door ons niet kunnen worden opgehelderd — hoe de gedragslijn, door de *Amsterdamsche Courant*, als het orgaan van de Regering, aanbevolen is te rijmen met de nota, die de *Frankforter Zeitung* berigt dat te Weenen door onzen minister zou zijn afgegeven?

Het is niet genoeg dat een gouvernement beginselen verkondigt. Er wordt meer vereischt; het is noodig dat een gouvernement zijne handelingen daarnaar inrigt, al zou het alleen zijn, om ongeraden stappen te verhoeden. Mogen wij al in dit bijzonder geval geene kwade gevolgen vreezen van de gedane mededeeling, zij zal ons ook geen voordeel hoegenaamd aanbrengen. Er is een volksspreekwoord, dat ook in de diplomatie geldt, en dat wij in den gevaarlijken toestand, waarin Europa verkeert, ernstig der aandacht van de Regering aanbevelen. Dat spreekwoord waarschuwt: dat het een goede spreker is die 't zwijgen verbetert. Voegt men daarbij nog de bestendige vermaning van Talleyrand: *Surtout pas de zèle*, dan gelooven wij dat daarin geene aanbeveling is van de thans besprokene nota.

Het belang [illegible] lezers stellen in alles wat op dit oogenblik betrekking heeft tot de Bovenrijnsche Kerkprovincie, nopen ons den navolgenden Herderlijken Brief van Mgr. den Bisschop van Limburg (Nassau) in zijn geheel mede te deelen.

PETER JOZEF, door Gods Barmhartigheid en de genade van den Heiligen Stoel, Bisschop van Limburg.

Genade, heil en vrede aan de Hoogwaardige Geestelijkheid en de geloovigen van het Bisdom Limburg, door God den Vader en Jezus Christus, onzen Heer.

Door de genade van Hem, die Ons tot Zijne Heilige Dienst opgeroepen en als de goede herder Zijn leven voor de zijnen gegeven heeft, onwrikbaar besloten Ons noch door bedreigingen van het aanwenden van gewelddadige maatregelen, noch door werkelijke gewelddaden tot ontrouw jegens Hem en ook u te laten verleiden, hebben wij, geliefde onderhoorigen van Ons Bisdom! sedert wij u van de zeer bedrukte gesteldheid der Kerk in Ons Diocees en onze pligtmatige pogingen ter Harer herstelling kennis gaven, een nieuwen stap gedaan tot het verkrijgen der haar onthouden wordende regten, terwijl wij intusschen den 27 December van het vorige jaar verscheidene pastorijen vervuld hebben.

Ingevolge Ons onveranderlijk heilig Geloof, naar de wezenlijke grondstellingen Onzer kerkelijke wetten en openbare regten, hebben Wij daartoe als Bisschop eene boven allen twijfel verhevene bevoegdheid gehad. Om niet wat bereids gezegd is te herhalen, wijzen Wij te dien aanzien op de memorie door het Episkopaat van de Bovenrijnsche Kerkprovincie, den 18 Junij van het vorige jaar geopenbaard. Wij zullen nu kortelijk herinneren dat het Opperhoofd der Kerk Pius VII, door de verklaring van Zijnen Kardinaal Staats-sekretaris, dd. 10 Augustus 1819 — en de onderhandelingen, welke de oprigting van onze kerkelijke provincie zijn voorgegaan, aan den Regent het regt van het aanstellen van pastoors uitdrukkelijk is ontzegd; en vervolgens Pius VIII — in eene breve van 30 Junij 1830 — als een punt van bijzonder bezwaar heeft aangewezen, dat de wereldlijke magt zich het regt aanmatigt de tot kerkelijke ambten bestemde geestelijken naar believe aan te wijzen.

Rome heeft gesproken — en daarmede is de zaak beslist; zoo sprak eenmaal de Heilige Kerkvader Augustinus. Zoo denkt nog tegenwoordig elke ware Katholiek. Aan de vermelde uitspraak van den Heiligen Roomschen Stoel Ons herinnerende, hebben Wij Ons dadelijk beijverd, van Ons volle regt als Bisschop gebruik te maken, zoodra de gebeurtenissen van het jaar 1848 Ons met meer kracht de noodzakelijkheid deden kennen, om de verdorvenheid van den tijd, met de onafgebroken werkdadigheid eener vrije zelfstandige Kerk te gemoet te treden, terwijl wij tevens uit een verblijdende tegemoetkoming van den toenmaligen hertogelijken Nassauschen minister van Staat, alsmede uit de nieuwe gesteldheid der openbare zaken de hoop durfden scheppen, dat de Regering geneigd was, aan het voortduren van eenen der Katholieke Kerk opgelegden toestand een einde te maken, tegen welke onregtmatige handeling de laatste Aartsbisschop van Trier, Clemens Wenzeslaus, zich bepaald verzette, ja de hulp des Keizers en van den Paus inriep, en waarvan Wij het verkeerde en verderfelijke, in de smartelijke ondervinding van Onzen, bij God rustenden voorganger en in de Onze, volkomen hebben leeren kennen. Wij hebben Ons aanvankelijk met eene beknopte aanwijzing, vervolgens met eene uitvoerige op gronden steunende voorstelling tot de Hooge Regering gewend.

Eenige maanden later verzochten Wij, in gemeenschap met de gezamenlijke te Würzburg vergaderd geweest zijnde bisschoppen, op nieuw de erkenning der kerkelijke grond stellingen, betreffende de aanstelling van geestelijken, en laastelijk hebben wij in gemeenschap met de overige kerkoversten onzer kerkprovincie stappen gedaan, om de tot dusverre bestaande beperking onzer onweersprekelijke regten op vreedzame wijze te doen ophouden. Toen wij eindelijk na meer dan vijftien jaren gebeden en gewacht te hebben, meenden te moeten overgaan, van de bisschoppelijke bevoegdheid tot het vervullen van pastorijen, ten nutte van sinds lang zonder geestelijke herders geweest zijnde gemeenten daadwerkelijk te moeten gebruik maken, geschiedde zulks niet eerder, dan na Wij, met eerbiedige inachtneming der regten van den doorluchtigen Landsheer, de regering behoorlijk verzocht hadden, elk gegrond patroonaatsregt zijner hoogheid den Hertog, binnen het wettelijk tijdsverloop te doen gelden; dat echter niet gebeurd is.

Uit deze korte voorstelling zult gij, geliefden, volkomen erkennen, waarvoor men het moet houden, als de slechte pers onze handeling als meineed, als aanmatiging van landsheerlijke regten, als eigendunkelijke ter zijde stelling van een door een vijftigjarig onbestreden eigendomsregt geheiligd, ja door een verdrag tusschen Kerk en Staat bekrachtigd gebruik, als najagers van wereldlijk gezag en wat dies meer zij voorstellen en u derwijze volkomen op een dwaalspoor tracht te leiden.

Moet het ons reeds bekommeren, de heilige waardigheid van het bisschoppelijk ambt, dat Ons, hoezeer trouwens zonder eenige verdiensten van onze zijde, verleend is, dagelijks te zien prijs geven aan de giftige pijlen en den verachtelijken hoon van eene het geloof hatende pers, die zich thans alles tegen de kerkelijke, gelijk eenigen tijd geleden tegen de Staats-overheid vermeet; — wat moeten Wij dan zeggen van de bittere smart, welke ons de maatregelen hebben veroorzaakt, waarmede de wereldlijke magt zich tegen onze even wettige als pligtmatige handelingen verzet heeft! Niet omdat Onzen persoon leed is wedervaren; daarover zouden Wij niet klagen, veeleer Ons verblijden om der geregtigheidswille vervolging te ondergaan: neen, aan zwaarder lijden heeft men Ons onderworpen!

Wereldlijke ambtenaren, vreemd aan Onze Kerk, dringen Onze gemeenten binnen, — verklaren aan de kerkelijke besturen, dat de, door Ons als Opperherder met kerkelijke magt bekleed, en ingevolge Ons kerkelijk regt, aan de betreffende gemeenten gegevene Pastoors, zulks niet zijn, wijl hunne aanstelling als onwettiglijk geschied, geene waarde hebben kan, en die geestelijken slechts worden toegelaten, ten einde het uitoefenen der Godsdienst niet af te breken, — nemen in beslag de gezamenlijke stichtings-kapitalen der parochien en werpen den, tot het ongestoord genot daarvan geregtigde pastoors als een aalmoes een karig dagloon toe.

Zoo zullen dan de gemeenten zich niet mogen verblijden in eene betamelijke keuze harer zielverzorgers, indien de Bisschop zich van zijn onbetwistbaar ambtsregt bedient. Zoo zal dan elk Priester, die in trouwe gehechtheid aan Onze Heilige Kerk en met toegewijde gehoor-

zaamheid Onze beroeping in de lang zonder herders gewe[illegible]de gemeenten heeft aangenomen, tot loon [illegible] de middelen ter betamelijke instandhouding zijner waardigheid en tot ondersteuning van noodlijdenden, welke de vrome godsdienstzin der voorvaders hun heeft toegedacht, moeten ontberen! Zoo zal dan ook het gering overschot der tijdelijke goederen, welke de Kerk uit de intrekking van het jaar 1803 gelukkig gered heeft, en wier ongestoord bezit en genot haar uitdrukkelijk is gewaarborgd, niet meer ingevolge den wil van de vrome stichters worden aangewend, maar, aan de eigendunkelijke beschikking van de staatsmagt onderworpen zijn, en haar tot middel dienen om die smadelijke onderworpenheid te doen voortduren, welke Pius VIII zoo smartelijk betreurd heeft.

Ja, geliefde onderhoorigen van het Bisdom! wie zou het als mogelijk kunnen beschouwen, indien het niet werkelijk het geval ware, dat aan de eene zijde de Bisschop, wien sedert bijna twee duizend jaren, naar de kerkelijke wetten, het opperbeheer der kerkelijke goederen binnen zijn bisdom is opgedragen, als bedrieger en opligter voor het krimineel geregt wordt getrokken, indien hij zich naar regt en pligt tegen het misbruiken van vrome stichtingen verzet, en eenen priester in het bezit stelt van hetgene zoodanige stichting dezen verzekert; terwijl aan de andere zijde de wereldlijke magt zich het regt aanmatigt datgene weg te nemen en tot andere oogmerken te gebruiken, wat onze geloovige voorouders in liefderijke zorg voor het volgend geslacht, den Heere hebben gewijd, opdat het ter bevordering der godsdienst en ondersteuning der armen dienen moge!

Zietdaar, Geliefden! hoe men Ons in Ons heilig ambt aanvalt, hoe men Ons opperherderlijk hart wondt, dat onder het onregt bloedt, dat Wij Onze geliefde gemeente, Onze trouwe medebroeders, ja het geestelijk ligchaam des Heeren, de Heilige Kerk zelve zien aangedaan. God is Onze getuige, dat wij een en ander tienmaal zwaarder voelen dan eene door ons ondergane gevangenschap en geldafpersing.

Hoe gaarne Wij wilden, Wij kunnen en durven Onze smart over het gebeurde niet in ons besluiten: luide moeten Wij Onze klaagstem verheffen als wachter van het Heiligdom, voor welks regt en eer Wij optreden, en tot U Ons Herderlijk woord rigten, opdat gij in de beproeving, die thans over Ons zweeft, als ware en trouwe kinderen uwer Heilige Moeder, u sterkt en u niet op den doolweg laat voeren door de arglistige voorspiegelingen en aanhitsingen van slechte dagbladen en ongeloovige woelgeesten; maar met mannelijken moed volhardende aan de zijde uwer Kerk en uwen Bisschop staan blijvet, tot onzen troost, ter beschaming onzer vijanden, en ter verdediging van onze goede en geregte zaak.

(*Wordt vervolgd.*)

De *IJsselbode* drijft te regt den spot met het helder inzigt der Goudsche anti-revolutionnairen in de buitenlandsche politiek:

»Terwijl de *Nederlander* de politiek der groote mogendheden van Europa met verzen van Da Costa te regt wijst, geeft het *Goudsch Kronykske* in een paar prozaische vertoogen een schitterend blijk van het diepe doorzigt der anti-revolutionnaire partij in de politieke belangen en bedoelingen der groote Europesche Staten.

»De *eigenlijke bewerkers van den oorlog* — zoo luidt het opschrift dier vertoogen — zijn niet de veroveringszuchtige politiek van Rusland; niet het sedert meer dan eene halve eeuw onverpoosd nagestreefde doel van het Petersburgsche kabinet, om zich naar het zuiden uit te breiden en zich aan de Middellandsche Zee vast te zetten; niet de door niets uitgelokte of geregtvaardigde bezetting der Donauvorstendommen — neen, maar de revolutie-geest, die Engeland en Frankrijk beheerscht.

»Met belagchelijke onnoozelheid zegt dat blad: »Rusland is staatkundiger, dan de fransche haat en nijd den volke wil diets maken, *omdat* Konstantinopel en de Bosporus de slagboom moeten zijn, waardoor Rusland *buiten aanraking* met hatelijke, braverende en heerschzuchtige volken, als Frankrijk en Engeland, *wil* blijven."

»Allerliefst. Het streven der Russische politiek is om *buiten aanraking* met het westen van Europa te blijven! Konstantinopel en Turkije moeten een slagboom blijven tusschen Rusland en de Zwarte Zee! Trouwens, het blad verzekert, dat de vrome Czar snood belasterd wordt, als men hem eene heerschzuchtige politiek toedicht.

»»Neen, de Czar is bevoegd — al is het dan ook zonder eenige aanleiding — om op te treden voor de belangen der Grieksche Christenheid.

»»Dit regt heeft de Keizer aller Russen, als souverein en zelfbeheerscher.

»»Die pligt rust op hem als Christenvorst."

»»Die roeping moet men hem toekennen, als Christen, niet in naam, gelijk er soort is in de Regering van Engeland of Frankrijk, maar als Christen in der daad."

»Zietdaar woordelijk, hoe dat antirevolutionnair-orgaan zich uitdrukt. Inderdaad, wij begrijpen wel de sympathie, die de antirevolutie koestert voor den knoet, maar wij konden ons toch moeijelijk voorstellen, dat de aanmatigende Russische politiek door hen zou worden beschouwd, niet anders dan als de vervulling van den pligt eens christens. »Wij zijn op eens voor de bedoelingen van den reus van het Noorden gerust gesteld, — maar [illegible] voor de rust van Europa achten hem niet tevens den reus van het Zuiden te hooren noemen. Petersburg baart reeds zorg genoeg; een tweede rijkszetel in Konstantinopel zou die zorg verdubbelen.

»De bewerkers van den oorlog, zijn dan ook niet anders dan Engeland en Frankrijk, en het is het schreeuwends onregt zoo zij zich tegen Rusland verzetten."

Na een ander staaltje van antirevolutionnaire wijsheid ten beste te hebben gegeven besluit de *IJsselbode* als volgt:

»Hoe hoogst gelukkig zou Nederland wezen eens eene poos tijd geregeerd te worden door mannen van zoo helderen politieken blik. Welk eene innige verstandhouding zou er geboren worden tusschen den knoet en onze vrijheden!

»Daarom kiezers, laat u niet afschrikken, maar geeft uwe stem vooral, waar het maar zijn kan, aan bekende antirevolutionnaire mannen, opdat zij spoedig in Staten-Generaal en overal elders de meerderheid erlangen. Ook voor leden van den Gemeenteraad lette men vooral, en thans meer dan ooit, op de politieke rigting der kandidaten, daar de invloed van hier het meest onder het bereik van het volk valt en tevens anderzijds den meesten steun en kracht geeft.

»Wat een treffend toonbeeld van gelukzaligheid kan Nederland niet worden, als wij maar voortgaan in het zog der Aprilbeweging. Groen, als minister van buitenlandsche zaken, zal de wereld regeren met verzen van Da Costa en citaten; van der Brugghen zal het binnenland besturen met predikatien tegen de Kevelaarsgangers: Elout de kolonien met zendelingen en traktaatjes — alles onder bescherming en in de schaduw van den Christelijken Russischen knoet! — Ja, welligt gaan wij onder hunne aanvoering Londen en Parijs — als een ander Sodom en Gomorra — vernielen en den revolutiegeest voor goed versmoren."

Bij Kon. besluit van 20 Jan. jl. is dat van den 5 Okt. 1851 gewijzigd. Voor zoo veel de briefwisseling betreft, tusschen het Rijk en Nederlandsch Indië via Southampton verzonden, worden die brieven op één gulden gesteld, in te gaan met de eerste verzending van de maand April.

Bij Kon. besluit van 25 Jan. jl. is de verordening op de burendiensten in de gemeente het Bildt, door den raad dier gemeente den 30 Julij ll. vastgesteld, in zijne vergadering van 23 Aug. ll. nader gewijzigd, vernietigd.

Z. M. heeft 1°. benoemd tot rector magnificus aan de hoogeschool te Leiden voor het akademiejaar 18⁵⁴/₅₅, den hoogl. F. W. Krieger; 2°. tot voorziening in de vakature, ontstaan in de hoofdkommissie tot de zaken der Israëliten, door het overlijden van den president T. Polak Daniels, benoemd tot lid der gemelde hoofdkommissie M. G. Polak Daniels, te 's Gravenhage; voorts tot president Mr. H. Godefroi, te Amsterdam, en tot vice-president Mr. M. J. van Gigch, te 's Gravenhage; 3°. eervol ontslag verleend aan P. Schuijt Jrnz., hoofding. der marine bij 's Rijks werf te Willemsoord, onder toekenning van wachtgeld, en benoemd tot hoofding. bij de marine de ing. 1e kl. H. A. van der Speck Obreen en L. K. Turk, wordende aan eerstgenoemde opgedragen de betrekking van dir. der school van scheepsbouw bij 's Rijks werf te Amsterdam; voorts de hoofding. P. A. Bruijn van 's Rijks werf te Vlissingen overgeplaatst bij die te Willemsoord.

Men leest in den *Nieuwe Noord Brabander*:

De stoomboot van Rotterdam is eergisteren te 's Hertogenbosch ongehinderd en met eene aanzienlijke lading aangekomen, De geregelde vaart is hervat.

Ook is gisteren de eerste schuit, na de belemmering der vaart, uit Maastricht gearriveerd. Het ijs op de Zuid-Willemsvaart was door de zorgen van belanghebbenden met vele moeite weggebroken.

Volgens de heden ontvangen berigten stond de Rhijn te Keulen heden morgen ten 8 ure 12 voet, zijnde in het laatste etmaal 5 voet 8½ duim gerezen. Boven St. Goar had zich over de geheele lengte der ijsbezetting eene smalle sleuf gevormd, en men was aldaar van meening, dat het aldaar nog vastzittende ijs niet tot Nederland zou komen, daar het niet losbrak maar langzaam wegdooide. Te Keulen werd heden morgen volstrekt geen drijfijs meer waargenomen.

In de Lek is het ijs, volgens berigt uit Gorinchem van heden, opgeruimd. Gisteren zat het echter van beneden Arnhem tot bovenwaarts aan den Loowaard nog opgestapeld; men vermoedde dat het, bij den lagen waterstand, op vele plaatsen op den bodem rustte en waarschijnlijk niet spoedig bij wijze van ijsgang zou opruimen, maar zou moeten wegdooijen. Ook de IJsselmond [illegible] Westervoort was nog met ijs bezet, hetwelk echter niet meer te voet werd gepasseerd; de overtogt geschiedde met de ijsboot.

Te Gorinchem was de waterstand heden morgen te 8 ure 4.31 el O. N. P. bij laag water, met 16 duim val; te Pannerden 5.57 el O. N. P. met 59 dnim was; te Arnhem 4.58 el O. N. P. met 58 duim was.

De Russische gezant bij het hof van Groot-Brittanje, de heer Brunow, heeft van het Engelsche kabinet het sedert eenige dagen met belangstelling verwachte antwoord ontvangen, op de aanvrage van keizer Nikolaas om opheldering aangaande het verschijnen der vloten in de Zwarte zee. Ten gevolge van het bekomen antwoord zal de heer Brunow binnen weinig dagen Londen verlaten. De openbare meening is niettegenstaande dit feit niet ongunstig gestemd. (*A. C.*)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 1 Februarij. Omtrent den staat der Oostersche aangelegenheden valt niets nieuws te vermelden.

— Het vertrek van prins Napoleon naar Brussel wordt door den *Constitutionnel* opgegeven als onmiddellijk in verband te staan met de gevolgen, welke de Oostersche quæstie zouden kunnen ontwikkelen.

— Men leest in den *Moniteur*:

»De Keizer heeft aan den generaal baron Fagel het grootkruis zijner keizerlijke orde van het Legioen van Eer verleend.

»De generaal baron Fagel keert terug tot het ambteloos leven, na twee en veertig jaren te Parijs verblijf gehouden te hebben als buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister van het Koningrijk der Nederlanden. Het bewijs van hoogachting hetwelk hij van Zijne Keizerlijke Majesteit ontvangt, zal voor hem in zijne rust eene roemrijke herinnering zijn van de diensten die hij bewezen heeft door met zijn regtschapen karakter bij te dragen tot het onderhouden der meest vriendschappelijke betrekking tusschen Frankrijk en de Nederlanden."

ENGELAND.

LONDEN, 6 Febr. Overeenkomstig de bestaande gewoonte, is het adres van antwoord op de troonrede, onmiddellijk nadat de Koningin het parlement verlaten had, aan de beide Huizen gepresenteerd. Er is geen enkel amendement op het adres voorgesteld, noch in het Huis der Lords, noch in dat der Gemeenten, en het geheele adres is met eenparige stemmen aangenomen.

— De *Times* deelt eene dépêche mede, waaruit men verneemt dat vorst Gortschakoff van zijn kommandement ontslagen is, met bevel zich naar zijne landgoederen te begeven. De generaal Schilder zou in zijn plaats benoemd zijn en reeds den 28 Januarij de Pruth gepasseerd zijn, ten einde zich naar de vorstendommen te begeven.

Men meent in dit ontslag het misnoegen van den Czaar te bespeuren over den slechten uitslag der Russische wapenfeiten aan den Donau, en zijn begeerte dat er krachtiger zal worden doorgetast.

Omtrent de zending van Graaf Orloff wil de *Times* weten, dat deze ten doel zou hebben om toestemming te krijgen van het Oostenrijksch gouvernement, Russische troepen van Warschau over het grondgebied van Hongarije heen, naar de vorstendommen te mogen zenden, bijaldien de omstandigheden zulks noodzrkelijk mogten maken. In hoe verre Oostenrijk, dat verklaard heeft zich neutraal te willen houden, hierin zal toestemmen, is niet te gissen, doch zeker is het dat het toestemmende zijn neutraliteit verliest en zich schaart aan de zijde van Rusland Men vermoedt dat de Czaar met deze eenvoudige vraag op eene behendige wijze de eigenlijke gezindheid van Oostenrijk tracht te ontdekken.

Lord Clarendon heeft in het Hoogerhuis verklaard, dat, zoo de Keizer van Rusland weigert de voorwaarden tot vereffening van het Oostersche geschil aan te nemen, op dezen de verantwoordelijkheid des oorlogs alleen nederkomt. De graaf van Malmesbury heeft bij die gelegenheid doen opmerken, dat in de troonrede der Koningin niet gesproken wordt van Oostenrijk en Pruissen. De graaf van Aberdeen verzocht, dat het Huis zou wachten met eenig oordeel te vellen, tot dat de officieele dokumenten zijn overgelegd.

De opmerking, dat in de troonrede niet gesproken wordt van Oostenrijk en Pruissen, is door den heer d'Israeli mede in het Lagerhuis gemaakt. Lord John Russell heeft het gedrag van den Keizer van Rusland in de Oostersche zaak met den naam van bedriegelijk bestempeld. Hij heeft geen hoop, dat de onderhandelingen tot eenig resultaat zullen leiden, doch wel, dat Oostenrijk en Pruissen de zijde zullen kiezen van Engeland en Frankrijk. Daarenboven heeft de Lord de verdediging op zich genomen van Prins Albert.

— In een zeer uitvoerig artikel van den *Economist*, de vraag behandelende of Engeland zich met Frankrijk

of met Rusland moet aansluiten, leest men onder anderen het volgende:

»Doch in welke verhouding staan wij thans tot Rusland? Wat zijn onze innige sympathiën, en wat onze natuurlijke en onvermijdelijke mededingingen met dat land? In de eerste plaats verschillen beide natiën hemelsbreed van elkander in geslacht en harmonie. Behalve het bloed van Adam, hebben wij met de Moscovieten niets gemeen. Zij zijn Slavonen: wij Anglo-Saxen. Door de Noormannen en de Iersche en Schotsche Celten hebben wij eenige bloedverwantschap met de Franschen; wij zijn naauw verwant aan de Duitschers, en nog meer aan de Amerikanen; zelfs bestaat er eene kleine gemeenschap tusschen ons en de Italianen: doch met de Russen hebben wij niets van dat alles. Individualisme is onze karaktertrek; de hunne onderscheidt zich door een volslagen gebrek daaraan. Wij zijn wezenlijke en ten volle Europeanen; zij zijn voor een groot gedeelte Oosterlingen en Aziaten. Wij zijn hartstogtelijk gesteld op vrijheid, zij zijn boven alles onderdanig en onderworpen aan de gevestigde magt. De vrije instellingen, die wij zoozeer op prijs schatten, hebben voor hen geen bekoorlijkheden, indien wij namelijk eenige weinige verlichte en Europeesche edelen uitzonderen. Er bestaat geene waarschijnlijkheid, dat wij beiden ten eenigen dage op gelijke lijn zullen geplaatst worden in constitutionnele regten. Integendeel, de Russische denkbeelden over staatkunde zijn lijnregt strijdig met de onze; de Russische invloed zal immer in eene tegenovergestelde rigting van den onzen uitgeoefend worden. Rusland is door geboorteregt, grondbeginsel en geloof de apostel en het bolwerk van het Europesche despotismus: Groot-Brittanië is door aangeboren smaak, door erfelijke overleveringen; door den doop zijner geschiedenis, de verkondiger en verdediger der Europeesche vrijheid. Beider zendingen zijn uiteenloopend en aan elkander innerlijk vijandig. De groote strijd tusschen de oude en nieuwe denkbeelden, tusschen vorderingen en stilstand, tusschen hooge beschaving en beleedigende barbaarschheid, tusschen magt en vrijheid en Magt en Regt, zal de Anglo-Saxische en de Slavonische rijken geschaard zien staan in de rijen van tegenover elkander staande heiren. Frankrijk zal, naar wij met allen grond mogen hopen, zich aan onze zijde scharen; Oostenrijk aan die van den Czaar; het overige Duitschland zal wankelen. Hoe vriendschappelijk en vreedzaam onze staatkundige betrekkingen met Rusland dus mogen zijn, zoo veroordeelen echter de denkbeelden, de neigingen, de bestemming der beide natiën haar tot een voortdurenden, al zij het dan ook tot een vreedzamen strijd.

Buitendien zijn wij eene groote zeemogendheid; onze krachten ter zee zijn overwegend. Rusland zal waarschijnlijk niet als onze mededinger verlangen op te treden; doch dit overwigt ter zee, hetwelk ons in staat stelt om te eeniger tijd zijn eenige twee uitgangen in Europa (van welke geen eene Russische rivier in breedte overtreft) te blokkeren, zal het onrust inboezemen en in hooge mate grieven. Het is niet handeldrijvend genoeg, om eene groote zeemagt noodig te hebben of te verlangen; doch het moet ten ernstigste den wensch koesteren, dat de onze krachteloos gemaakt of verminderd worde, ten einde het eenige kans zou krijgen, om den doortogt over den Sond, en den Bosphorus veilig te bewerkstelligen. Tot zoolang zal het intrigueren met Stockholm, Kopenhagen en Konstantinopel — de hoven, welke over die zeestraten het gebied voeren — en dus ook voortdurend gevaar loopen van in vijandelijke aanraking met ons te komen. Zelfs heeft dezer dagen een door deze mogendheid gesloten tractaat met Denemarken in hevige mate de onrust in de gemoederen gaande gemaakt, daar hierdoor voor Rusland de weg werd gebaand tot eene mogelijke inlijving of onderwerping van dat koningrijk in eene niet meer veraf zijnde toekomst.

Doch het groote strijdperk der waarschijnlijke worsteling ligt in het Oosten. Wij beiden zijn de groote mededingende Aziatische magten: Rusland in het Noorden, wij in het Zuiden. Wij worden onvermijdelijk en met tegenzin naar China en Affghanistan voortgedreven. Rusland wil ons zonder tegenspraak ontmoeten langs Perzië en Bokhara. Reeds heeft het Khiwa bereikt, en bevindt zich op geen verren afstand meer van Teheran. Onze agenten ontmoeten zijne geheime of openbare zendelingen bij alle hoven en bij alle stammen in Azië. Dag en nacht is het werkzaam, om haat tegen ons op te wekken en ontwerpen van geschil met ons te doen uitbroeijen daar, waar het zulks met goed gevolg kan verrigten of een gedienstig oor vindt. Perzië is langen tijd het slagveld geweest voor de diplomaten van beider natiën. De noodlottige oorlog van Affghanistan had zijn oorsprong in Ruslands intrigues, die zonder twijfel een krachtigen steun vonden in onze eigen misslagen en verkeerde handelingen. Zij, die weten willen, hoe ernstig, en hoe onophoudelijk de strijd van beide natien in Azië is, hebben slechts een klein werk te raadplegen onder den titel: »*Voortschrijding van Rusland in het Oosten,*" waarin zij het hardnekkige en onverbiddelijke van eene mededinging (zwanger van wezenlijke vijandelijkheden ten bestemden tijde) zullen uiteengezet vinden, welke mededinging eerst dan zal ophouden, wanneer Rusland geheel en al ten onder zal zijn gebragt, of wanneer wij bezweken en van daar verdreven zullen zijn. Slechts door de grootste behoedzaamheid, bekwaamheid en lijdzaamheid — dagelijks uitgeoefend — zijn wij er in geslaagd, om die eeuwigdurende twisten tot dusverre te ontgaan; doch de gevaren, die zich in de toekomst opdoen, zijn zelfs grooter dan die, welke reeds vermeden zijn.

Onze mededinging met Rusland is bij gevolg van diep ingrijpenden aard en duurzaam: die met Frankrijk toevallig en voorbijgaande. Een bondgenootschap met Rusland kan niet anders zijn dan eenzijdig, twijfelachtig en dat tot waakzaamheid noopt, waaraan de grondslagen moeten rusten op valsche onderstellingen of op eene voorbedachte blindheid, en dat onderworpen zou zijn aan onophoudelijke bedreigingen en afbrekingen. Een bondgenootschap met Frankrijk *kan* duurzaam en vol goede trouw zijn, gegrond op intellectueele symphatien, op de gemeenschappelijke roeping als leiders der Europesche beschaving en niet ondermijnd door tegen elkander aandruischende belangen. Mogen alzoo de twee natien (en dit zal ongetwijfeld gebeuren, wanneer slechts beide beter hare ware roeping beseffen) haren wezenlijken roem, hare onderlinge welvaart, en hare ernstige verpligtingen, door het vergeten van ouden wrok en het vergeven van oude wonden, rijp worden gemaakt voor eene naauwe, hartelijke en opregte vriendschap, dan zal hieruit een gelukkig voorteeken voor de bestemming der wereld ontstaan!

DUITSCHLAND.

— Baden, 31 Jan. Zekere dagbladen hebben gesproken dat de graaf von Hennin, een Katholiek door zijn groot vermogen bekend, tot het getal dier ambtenaren behoorde, welke weigerden de aan hun pligt getrouwe priesters te straffen. 't Is met veel leedwezen dat dit nieuws moet worden tegengesproken, daar het geheel valsch is.

De geneesheeren der gevangenissen te Freiburg hebben bevel geregeld de gevangenen eenmaal in de week te bezoeken, maar het schijnt dat er voor de katholieke geestelijken eene uitzondering bestaat, althans is het zeker dat de kapellaan Kæstle, in de gevangenis wegens de afkondiging der exkommunikatie van den beruchten Burger, in negen-en-dertig dagen slechts *eenmaal* bezocht is geworden.

Te Durlach, had de kapellaan in zijne gevangenis tot buurman een moordenaar en den dag dat de barbier de gevangenen scheerde, werden deze allen op een rei geplaatst en steeds de moordenaar bezijden den waardigen geestelijke.

De kapellaan Finnreiren kon zelfs geen schaar in zijne gevangenis bekomen tot het korten zijner nagels.

Bij het ontvangen der laatste tijdingen, was er als een soort van wapenstilstand, dien men toeschreef aan de twee audientiën die den Bisschop van Maintz in een tijdverloop van acht dagen van den Prins-regent verkregen heeft. Wij herhalen, de katholieken zijn vol vertrouwen in den jongen vorst. Ware de waarheid hem bekend, zeggen zij, bedrogen zijne ministers hem niet, hij zou handelen ingevolge de door hem geuitte woorden bij de opening der Tweede Kamer; waarin hij bevestigd dat »het geloof zijner katholieke onderdanen hem even heilig is als dat van hem zelven."

— Karlsruhe, 28 Jan. Uit zekere bron vernemen wij het volgende: De vooruitzigten zijn donkerder dan ooit aan den wensch te voldoen van de regering, om de exkommunikatie zonder alle teekenen van berouw op te heffen, daartoe kan de Aartsbisschop niet overgaan. De zending van den geheim-referendaris Junghanns, ook een Staats-Katholiek, is alzoo in dat opzigt mislukt. De regering weigert verder tot het voorstel van den Aartsbisschop, de voorloopige *schorsing der persvervolging* enz. over te gaan, en wil onder opheffing der ordonnantie van 7 November en hare gevolgen, eeniglijk de opheffing der straffen tegen de geestelijken rekenen. Alzoo zal op nieuw de strijd beginnen. Verblijdend is het berigt dat de ambtenaar Jageman te Freiburg, zijn ontslag heeft genomen, *in specie*, wijl hij niet ter verbreiding van het schandelijk vlugschrift, waarin onze Hoogwaardige Aartsbisschop als dwaalleeraar wordt geschetst, de hand wilde leenen en het bovendien niet overeenkomstig zijn geweten vindt, om zijne Kerk te helpen verdrukken. — 't Is misschien in uw blad reeds vermeld geworden, dat aan de ambtenaars twee brochuren: »Getrouwe voorstelling der Katholiek-Kerkelijke geschillen in Baden" en »de Kerkelijke strijd in het Groot hertogdom en de Herderlijke brief" beide in de Hofboekdrukkerij van Braun verschenen, en gelijk men zegt en als stellig verzekert door geëxkomuniceerde Opperkerkeraden geschreven, gezonden zijn om ze ter verspreiding en afkondiging aan de burgemeesters te geven; 't geen dan ook in vele gemeenten heeft plaats gehad.

Wat men van de petitien van verscheidene gemeenteraden en burgemeesters te denken heeft, blijkt hieruit, dat eenige gewestelijke ambtenaren den burgemeesters bevolen hebben, door de pastoors petitien te doen teekenen, met verzoek hen van de vier door den Aartsbisschop bevolene predikatien te verschoonen.

— De plaatsvervangende geestelijke List van Lahr heeft zich bereids naar Mannheim begeven om daar zijne tweemaandelijksche gevangenis te ondergaan. Hij is door het geregtshof wegens zijne predikatie van den 15 dezer maand veroordeeld. De reiskosten moeten hem uit de gemeentemiddelen verschaft worden; 4 fl. en een reispas waren zijne ambtelijke geleiders. Hij is bij de Badensche troepen in Pruissen als aalmoezenier geweest en ontving een eervol ontslag van den minister van oorlog. Zijn gedrag gedurende de omwenteling was beslissend regeringsgezind.

ITALIE.

ROME, 12 Jan. Z. K. H. Prins Frederik Willem van Pruissen, zal, naar men verneemt, tot aan het begin van den Vaste hier blijven, vervolgens zich naar Napels begeven, om van daar tegen de Goede Week alhier terug te keeren. — Eenige dagen geleden zijn de postwagens van Bologna en Napels door roovers aangevallen geworden. De eerste in het gebergte van Furlo, niet ver van Fossombrone, de tweede tusschen Cisterna en Velletri. In den wagen van Bologna komende, vonden de bandieten omstreeks 500 scudi. Een Jezuit, zich in dien wagen bevindende, werd erg mishandeld, wijl hij geen geld bezat. Midden-Italië heeft van oudsher zulke rooverbenden gehad. Reeds Virgilius verhaalt van zekere stammen, die gewoon waren van roof te leven. In de middeneeuwen bereikte het kwaad den hoogsten graad. In den tijd van Gregorius XIII bragten twee vermaarde krijgsoversten, Silla Orsini en Flaminio Orsini, den rooverbenden geduchte slagen toe, tot dat eindelijk Paus Sixtus V er in slaagde ze gedeeltelijk uit te roeijen. Later vermenigvuldigden zij zich weer, namelijk ten tijde der revolutionnaire beroeringen van het einde der vorige eeuw. Pius VII en zijn roemrijke opvolger wendden alles aan, om de bedreigde gewesten te beschermen, wat eindelijk aan Gregorius XVI, glorierijker gedachtenis, gedeeltelijk gelukt is. In het jaar 1848 kwam weder de revolutie, en met haar vermeerderde tevens de rooverbenden.

BELGIE.

BRUSSEL, 1 Februarij. Men leest in de *Emancipation*:

»De komst van den keizerlijken Prins is een nieuw onderpand voor de opregtheid der verklaringen die Napoleon III ten aanzien van Belgie's onafhankelijkheid gedaan heeft. Dat, niet meer en niet minder, beduidt onzes inziens het bezoek van Prins Napoleon; en men mag gelooven dat de mogendheden onder wier bescherming het Belgische volksbestaan staat, aan hetzelve geene andere uitlegging zullen geven. De beste verstandhouding schijnt te heerschen tusschen Oostenrijk en Pruissen eenerzijds en Engeland en Frankrijk aan den anderen kant.

»De aankomst van Prins Napoleon te Brussel en de aanstaande reis van den Hertog en de Hertogin van Braband naar Parijs, kunnen geene andere strekking hebben dan de banden naauwer toe te halen die even bevorderlijk zijn voor het behoud van den Europeeschen vrede in het algemeen als voor het welzijn van België en van zijn dynastie in het bijzonder."

— Bij voortduring vindt prins Napoleon een schitterend onthaal. Vergezeld van den hertog en de hertogin van Brabant en den graaf van Vlaanderen, heeft de prins de merkwaardigheden der stad bezigtigd, omgeven door een aanzienlijken stoet. De vorstelijke familie heeft het eerst de kerk van St. Gedule bezocht, waar zij door de geestelijkheid is opgewacht en verwelkomt. Vervolgens heeft de stoet zich naar het stadhuis begeven, waar zij ontvangen, door den burgemeester, door dezen, na voorgesteld te zijn aan de leden der stedelijke regering, de verschillende zalen van het gebouw is rondgeleid. Des avonds is er gala-diner geweest te Laeken, en na afloop hiervan heeft de Prins in gezelschap van den hertog en de hertogin van Brabant, den schouwberg bezocht.

— Men verbreidt alhier het gerucht dat ook prins Albert eerstdaags te Brussel zal komen.

STADSNIEUWS.

In de [illegible] Staats-Loterij zijn in de 4e Klasse bij de 4e Trekking prijzen van *f* 1000 of daarboven te beurt gevallen aan N°. 14594 *f* 1250.

BURGERLIJKE STAND.

AMSTERDAM, 2 Februarij.

GETROUWD (1 Febr.): P. J. van Geyt met W. M. G. van Bruggen.

BEVALLEN (30 Jan): Vrouwe A. J Scholting, geb. de Man, Z. - E T. Clausing, geb van Thiel, Z.

OVERLEDEN (28 Jan): H. Löbnis, 84 j — (29 Jan): A. M. Sibke, wed. G. Blank, 66 j - C van der Zwaan, 54 j. - Het Kind van J. Edema, 6 d — (30 Jan): E. de Jongh, 76 j. - A M. E. Forceville, 3 m.

HANDELSBERIGTEN.

ROTTERDAM, 1 Febr. Heden zijn verkocht 26 vaten Virginie Tabak, per *Mississippi*.

GRAANMARKT.

SCHIEDAM, 1 Febr. Gerst. Verkocht 130/2 @ gedr. Deensche *f* 239 6/w. — Moutwijn *f* 20,50; Jenever *f* 25,—;

Amst. Proef ƒ 26,25, per Ned. vat zonder fust, zonder de belasting.

ANTWERPEN, 1 Febr. *Koffij*. Met weinig handel; alleen heeft men enkele kleine partijtjes Java verhandeld.

Granen. De markt is flaauw met weinig vraag.

LONDEN, 31 Jan. *Suiker*. *Ruwe*. Oost-Indische is iets lager afgegeven, terwijl er van vreemde West-Indische niets is voorgekomen. — *Geraffineerd* Crushed tot volle prijzen met eenige aftrek.

Koffij. Native Ceylon kalm en op 49 a 50 s. voor goed ordinair gehouden. Plantage soorten iets lager.

Thee. Weinig of geen zaken iets lager te koop. Gemeen Congo 1 s. 1 d.

Rijst. Zonder omzet, houden de prijzen zich moeijelijk staande.

Talk zeer ferm.

Granen. Tarwe. Zeilende ladingen zijn zeer aangeboden en de markt is over het algemeen flaauwer. Garst 1 s. lager.

PRIJS-COURANT DER EFFEKTEN.

			1 FEBR. 4 u. gebl.	2 FEBR. 4 u.			gebl.
Nederl., Werkel. Schuld à	2½	pCt.	59½	59¼	à	59 7/16	59 7/16
Dito Dito	3	″	71⅛	71¼	″	71⅝	
Dito Dito	4	″	88⅝	88⅝	″	88¾	88¾
Amortisatie	3½	″	88		″		
Handel-Maatschappij	4½	″			″		
Haarlemmermeer	5	″			″		
O. I. Leening 1844	4	″	88 1/16	88¼	″	88⅝	
Aand. Arnh. Spoorweg	4½	″			″		
Dito Hollandsche dito					″		
Obligatiën	4½	″			″		
België, Certifikaten	2½	″			″		
Dito	4½	″			″		
Dito *Rothschild*	2½	″	47½		″		
Frankrijk, Certifikaten	3	″			″		
Rusl., bij *Hope en C°.*	5	″	102	102	″	102⅛	
Dito A°. 1828—1829	5	″	101⅝		″		
Inschr. op 't Grootboek	6	″			″		
Dito Certifikaten	6	″		68¾	″		
Certifikaten te Hamburg	5	″			″		
Negot. 1831 en 1833	5	″	95	91½	″		
Dito 1840	4	″	88¼	85	″	85¼	
Dito *Stieglitz*	4	″	84¼		″		
Dito Nieuwe	4	″			″		
Nieuwe Engelsche	4½	″	90	89⅝	″	89½	
Spanje, Nieuwe 3 pCt. thans	1	″	19	18 15/16	″	19	
Nieuwe	3	″			″		
Binnenlandsche	3	″	36¼	36⅝	″	36¼	36 5/16
Cert. Coup. Sp. Com.			5 1/16	4¼	″	4 5/16	
Amortisable Schuld			4		″		
Portugal, te Londen	3	″	34 11/16	34⅝	″		
Dito Uitgestelde					″		
Weener Bank	5	″			″		
Dito	4	″			″		
Metalliek 1816—1852	5	″	67	66½	″	66¾	
Dito 1847	2½	″	34 11/16	34⅝	″	34¾	
Dito 1851 en 1852	2½	″	34 11/16	34⅝	″	34⅝	
Dito 1849	5	″	83½	83	″	83½	83⅝
Dito Letter B	5	″	83½	83	″	83½	83⅝
Aand. ƒ 500 bij *Rothsch.*					″		
Dito ″ 250 dito 1839					″		
Napels, Cert. bij *L. en B.*	5	″			″		
Polen, Obligatiën	4	″	74½	74¼	″		
Aandeelen 1835					″		
Dito met Loting fl. 500					″		
Sardinië, te Londen	5	″			″		
Denemarken, dito	5	″			″		
Peru, dito	4½	″	62½	62¼	″		
Grieken, te Londen	5	″			″		
Philadelphia, bij *Hope en C°.*	5	″			″		
Dito te Londen	6	″			″		
Dito Bank			3¾	3¾	″		
Louisiana, te Londen	5	″	99¾		″		
Brazilië, te Londen 1824	5	″		93¼	″		
Dito 1843	5	″			″		
Grenada, dito à £ 100	2¼	″	17 15/16	18	″	18 5/16	
Dito Uitgestelde				6⅞	″		
Ecuador					″		
Mexiko, te Londen £ 100	3	″	23		″		
Dito Onbepaalde	3	″	22 15/16	23⅛	″	24	24
Venezuela, te Londen	3¾	″			″		
Dito Uitgestelde	1	″	11		″		

Met uitzondering van Mexikanen, welke tot veel verhoogde prijzen gretig van de markt genomen werden, vertoonde handel en variatie in alle overige, zoo Binnenl. als Buitenl. effekten, weinig of niets merkwaardigs.

Koers van het Geld: Beleening 2¼ pCt., Prolongatie 2½ pCt. Diskonto 3 pCt.

Wisselkoers.

Parijs	2/m.	ƒ 55 7/16	Livorno	2/m.	ƒ 38⅝
»	zigt	» 56	Napels	»	» 81½
Bordeaux	2/m.	» 55	Petersburg	»	» 1.82
»	½/m.	» 55⅜	Weenen	6/w.	» 27 5/16
Madrid	3/m.	» 242	Augsburg	»	» 35⅝
Cadix	»	» 242	Frankfort	»	» 98½
Sevilla		» 239	Hamburg	2/m.	» 35⅛
Bilbao	»	» 240	»	zigt	» 35⅜
Lissabon	»	» 46¾	Londen	2/m.	» 11,55
Porto	»	» 40¾	»	zigt	» 11,65
Genua	2/m.	» 45½	Rotterdam		» ⅛

BUITENLANDSCHE BEURZEN.

ANTWERPEN, 1 Febr. Belg. leen. 2½ pc. —; 1840, 1842 4½ pc. 90, 1852, —; Spanje 1—3 pc. 18⅝; Binnenl. 3 pc. 36½; Romeinen 5 pc. —; Oostenrijk Metalliek 5 pc. 70 3/16.

PARIJS, 1 Febr. Fransche 3 pc. 68.25; 4½ pc. —.—; 3 pc. Spanje 36; id. 1 pc. —; 4½ pc. België —; 4½ pc. Rusland —; Met. 5 pCt. —; Rom. Leening 1850 86.

LONDEN, 2 Febr. Consols 90⅝ a 90⅝; 3 pc. Spanje, buitenl. 39¾ a —; 1 pc. dito 18¾ a 19¼; Comité-Bewijzen 4¼ a ; Passive 4 a —; Rusl. 5 pc. 106 a —; 4½ pc dito 89 a ; Holl. 4 pc. 90½ a —; 2½ pc. 60 a 61; Braz. 97 a —; Peru 4½ pc 66 a —; Gren. uitg 6½ a ; id. werk. 18½ a —; 3 pc. Mexiko 23¾ a 24¼; 4 pc. Portugal 37 a 39; Ecuador 4 a —; Wissel op Amst —.—; Weenen 3/m. —.—; Hamburg 3 m. —.—.

WEENEN, 1 Febr. Met. 5 pc. 89⅞; id. 4½ pc. 79⅞; Bank-Aktien ——; Wissel op Londen 12.16, Amst. 106½; Parijs ——; Goud 30¾, Zilver —.

BERLIJN, 1 Febr. 3½ pc. Pruissische Staatschuld —; 4½ pc. Rusland 88; 5 pc. 103¾ p.

HAMBURG, 1 Febr. Spanje 3 pc. 33⅝; id. 1 pc. 17½; Sardinië 5 pc. —; Wissel op Londen 3/m. —; Amst. —.—; Weenen —.

FRANKFORT, 1 Febr. Met. 5 pc. 69⅜, 3 pc. Spanje binnenl. 35¾; id. 1 pc. 18¾; Wissel op Londen 3/m. 116¾; Parijs 93½; Amsterdam ——.

SCHEEPSTIJDINGEN.

AMSTERDAM, 2 Februarij, Het schip Noord-Holland, kapt. F. C. Overeem, van Odessa naar Hull, is den 2den Januarij met overgeworpen lading te Gibraltar binnengeloopen.

KAAP DE GOEDE HOOP. 23 December. Het schip Marij en Hillegonda, kapt. L. Visser, van Hartepool naar Hong Kong, alhier binnengeloopen, is lek en bezig met repareeren.

MESSINA, 16 Januarij. Het schip Jonge Walrave, kapt. K. M. Gnodde, van Amsterdam alhier aangekomen, lost de lading suiker beschadigd uit.

BINNENGEKOMEN;

HELVOET, 1 Febr. J. H. Svendson, Amalia Marie, New-York, l. v. Brouwershaven, gesleept door de stoomboot Kinderdijk. — Voor den wal: A. van der Meijde, Valparaiso, Batavia.

RIVIER-VAART.

AMSTERDAM, 2 Februarij in lading naar:

Manheim	A. Bauduin, Urania.
Ludwighaven, Manheim & Heilbron	J. B. Hanlein, Delphin.
Dusseldorp	A. Grenshuiser, Erbherzog Johan.
Rijnhoogte	KEULEN 31 Jan. 6 vt. 0 dm.

Advertentiën.

(3691) Op den 28 Januarij 1854, is te Rheine in Pruissen overleden, onze geliefde Moeder en Behuwdmoeder ANNA ADELAIDE TERHORST, in den gezegenden ouderdom van ruim 92 jaren.

G. H. A. ROHLING.
A. E. A. ROHLING,
SCHMIER.

ZAANDAM,
2 Februarij 1854.

Eenige Kennisgeving.

Er wordt gevraagd in het **R. K. Armhuis** te Medemblik, voor **BINNEN-VADER** en **MOEDER**, twee GEHUWDE PERSONEN, zonder Kinderen, tusschen de 40 en 50 jaren oud en van goede getuischriften voorzien. Behalve vrije kost, inwoning en geneeskundige behandeling, genieten zij te zamen een jaarlijksch Salaris van ƒ **125.** Men adressere zich binnen acht dagen met *franco* brieven, of in persoon, bij den Heer H. DUNSELMAN te Medemblik. (3687)

STOOMBOOT-DIENST
tusschen
Zierikzee en Rotterdam,
en tusschenliggende plaatsen en veeren;
DIRECTE VAART MET DE
STOOMBOOT **STAD ZIERIKZEE.**

Dagen en Uren van vertrek in de maand Februarij 1854.

Van ZIERIKZEE:			u.	m.	Van ROTTERDAM.			u.	m.
Woensd.	15,	's midd.	12	—	Dingsd.	14,	's morg.	6	—
Vrijdag	17,	's morg.	5	—	Dond.	16,	″	6	30
Zondag	19,	″	5	30	Zaturd.	18,	″	7	30
Woensd.	22,	″	8	—	Dingsd.	21,	″	11	—
Vrijdag	24,	″	10	—	Dond.	23,	″	4	—
Zondag	26,	's midd.	12	—	Zaturd.	25,	″	5	—
					Dingsd.	28,	″	6	—

Aanlegplaats te Rotterdam, aan het Oude Hoofd; te Dordtrecht aan de Hooi-Kade.

De Goederen kunnen uiterlijk tot een half uur vóór het vertrek der Boot bezorgd worden; later komende blijven dezelve tot de eerstvolgende reis liggen.

Nadere informatiën te bekomen: Te Rotterdam, bij den heer C. G. Weldrager, Commissaris der Zeeuwsche Veeren, Haringvliet, wijk 12, n°. 11. Dordrecht, bij den heer J. B. Zahn, Marktp. B, 217. Willemstad, bij den heer A. Schippers. Amsterdam, bij den heer G. L. Koopman, Jr., O. Z. Voorburgwal, J, 508.

Bij vertrek des nachts, kunnen Passagiers, des verkiezende, des avonds te voren zich aan boord begeven. (3690)

KERKORNAMENTEN

Door menigvuldige bezigheden belet de Eerw. Heeren Pastoors geregeld te bezoeken, schijnt het gerucht ingang te hebben doen vinden, dat ik mijne Affaire in **Kerkornamenten** gekwiteerd heb.

Ik berigt hiermede, dat ik deze zaak onafgebroken heb gedreven en blijf continueren, en neem de vrijheid mij in de gunst van de Eerw. Heeren Pastoors aan te bevelen.

P. J. HAMERS.

AMERSFOORT, den 30 Januarij 1854.

MAAGKRAMPEN *en gebrek aan spijsverteering genezen door de pillen van Holloway.*

Uittreksel uit eenen brief van den heer Dalwood te Goodwood bij Sidney in Nieuw Zuid-Wallis, gedagteekend den 14 September 1850, aan den professor Holloway. Mijnheer, daar ik van de goede uitwerking van uwe pillen heb mogen getuige zijn, zoo houde ik het voor mijnen pligt om bekend te maken, dat nu twee jaren geleden, mijne dochter toen zestien jaren oud zijnde, sedert geruimen tijd aan maagkrampen en gebrek aan spijsverteering geleden had. Ik beproefde te vergeefs verscheidene middelen. Doch eenige weinige dosis van uwe uitmuntende pillen, hebben haar geheel hersteld, zoodat zij geene de minste teekenen meer van hare vroegere kwaal bespeurt.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt:

Doosjes Pillen à ƒ 0.80, ƒ 1.85, ƒ 3.00, ƒ 6.7[illegible] ƒ 13.50, ƒ 20.50.

Potjes Zalf à ƒ 0.89, ƒ 1 85, ƒ 3.10, ƒ 7.05, ƒ 13 8[illegible] ƒ 22.05.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij B. ADAMS, Apotheker, Heerengracht hoek Utrechtsche straat, N°. 22 te *Amsterdam*, bij A. P. MILIUS te *Utrecht* en bij J. STRAATMAN, hoofd-depothouder te *'s Bosch*, alsmede te *Londen*, Strand 244, *Holloway's Etablissement*. (3615)

C. L. VAN LANGENHUYSEN berigt aan zijne geëerde Begunstigers en aan den Boekhandel, dat door hem van den Uitgever P. N. VAN KAMPEN is aangekocht het fonds van het Werk, getiteld:

OUD-NEDERLANDSCHE VERHALEN,
UIT DEN KRING DER GEDICHTEN AAN KAREL DEN GROOTEN GEWIJD,
bekend onder den naam van
KAROLINGISCHE VERHALEN.

In nieuwer form overgebracht door JOS. ALB. ALBERDINGK THIJM. Een boekdeel in gr. 8°. van XIV en 368 bladz., fraai gedrukt met 4 platen van EDUARD DUJARDIN, en met goud gedrukten voortitel.

De prijs van de nog voorhanden exemplaren dezes werks, dat in 1851 is uitgegeven, was ƒ 3.90 en is thans gebragt op ƒ 1.25.

De tegenwoordige Uitgever twijfelt niet, dat de buitengewoon lage prijs, waartoe hij dit kostbaar werk nu verkrijgbaar kan stellen, alle hoogschatters van vaderlandsche letterkunde en lectuur, die nog niet in het bezit er van zijn, zal aansporen er hunne bibliotheek mede te verrijken. De Verhalen zijn *Carel en Elegast*. — *De Vier Heemskinderen*. — *Willem van Oranje*. — *Floris en Blancefloer*, voorafgegaan van geschied- en letterkundige Inleidingen. — Dit boek is ook zeer geschikt voor LEESGEZELSCHAPPEN.

Verschillende Soorten van
VORMPLATEN,
alsmede:

CATECHISMUS van het H. VORMSEL, waarachter de Gebeden, die onder het toedienen van dit H. Sacrament uitgesproken worden en Gebeden voor en na het ontvangen daarvan gevoegd zijn. Prijs ƒ 0.[illegible]

KATECHISMUS over het H. Sacrament des Vormsels, getrokken uit den Grooten Katechismus van den beroemden Couturier ƒ 0.[illegible]

Herinnering aan het H. VORMSEL, Gebeden, Oefeningen en Vermaningen voor en na het ontvangen van dit H. Sacrament. ƒ 0.[illegible]

Te Amsterdam bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.